Sag 55/86 R

Asociación Provincial de Armadores de Buques de Pesca de Gran Sol de Pontevedra (Arposol) mod Rådet for De europæiske Fællesskaber

»Fiskeri — gennemførelsesbestemmelser til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse«

Sammendrag

Særlige rettergangsformer — udsættelse af en retsakts gennemførelse — betingelser — alvorligt og uopretteligt tab.
(EØF-traktaten, art. 185; procesreglementet, art. 85, stk. 2)

KENDELSE AFSAGT AF DOMSTOLENS PRÆSIDENT
22. april 1986 *

I sag 55/86R

Asociación Provincial de Armadores de Buques de Pesca de Gran Sol de Pontevedra (Arposol), med hjemsted i Vigo, ved advokat José Luis Meseguer Sanchez, Madrid, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Aloyse May, 31, Grand-Rue,

sagsøger,

* Processprog: Spansk.

mod

Rådet for De europæiske Fællesskaber, ved Yves Chrétien, som befuldmægtiget, og med valgt adresse hos Jörg Käser, Den europæiske Investeringsbank, boulevard Konrad-Adenauer, Luxembourg,

sagsøgt,

angående en begæring om udsættelse af gennemførelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 3781/85 af 31. december 1985,

har

PRÆSIDENTEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL

afsagt følgende

KENDELSE

1 Ved stævning, indgivet til Domstolens justitskontor den 26. februar 1986, har den sagsøgende sammenslutning i medfør af EØF-traktatens artikel 173 anlagt sag med påstand om annullation af Rådets forordning nr. 3781/85 af 31. december 1985 om fastsættelse af de foranstaltninger, der skal træffes over for de erhvervsdrivende, der ikke overholder visse bestemmelser om fiskeri, der er fastsat i akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse (EFT L 363 af 31. 12. 1985, s. 26).

2 Forordningen indeholder bl.a. bestemmelse om, at medlemsstaternes kompetente myndigheder straks skal give Kommissionen og den medlemsstat, hvis flag det pågældende fartøj fører, eller hvori det er registreret, meddelelse om enhver overtrædelse, der er konstateret af forskrifterne vedrørende adgang til farvande og ressourcer, der er omhandlet i tiltrædelsesaktens artikel 163, 164, 165, 349, 351 og 352. Meddelelsen skal, ud over det pågældende fartøjs identitet, angive omstændighederne ved overtrædelsen og de strafferetlige og administrative forholdsregler og andre foranstaltninger, der måtte være truffet, samt enhver retsafgørelse i anledning af sådan overtrædelse. Når der er truffet en retsafgørelse, der er forkyndt, eller i ethvert andet tilfælde, hvor der konstateres en overtrædelse af forskrifterne, kan flagmedlemsstaten ikke længere opføre det pågældende fartøj på de udkast til periodiske fortegnelser, som den forelægger for Kommissionen, i en

periode, der er fastsat i forordningen, og hvis længde afhænger af, om der er tale om almindeligt fiskeri eller visse specialiserede fiskeriaktiviteter, om en førstegangsovertrædelse eller et tilfælde af fornyet overtrædelse, eller om der er tale om fiskeri uden tilladelse eller en anden overtrædelse. I tilfælde af fiskeri uden tilladelse giver forordningen endvidere medlemsstaten mulighed for i samme perioder at undlade på et udkast til periodisk fortegnelse at opføre et andet fartøj, der drives af ejeren eller befragteren af det fartøj, der har begået overtrædelsen, og som på tidspunktet for overtrædelsen var opført på en periodisk fortegnelse.

3 De bestemmelser i tiltrædelsesakten, der vedrører fartøjer tilhørende den sagsøgende sammenslutnings medlemmer, er artiklerne 154-166 samt bilag IX. Bestemmelserne fastlægger på detaljeret måde den fiskeriordning, der i overgangsperioden gælder for fartøjer, der fører spansk flag, i farvande, som henhører under de ti hidtidige medlemsstaters højhedsområde eller jurisdiktion. Bilag IX indeholder en navneliste med 300 fartøjer, som kan opnå tilladelse til at udøve fiskeriaktiviteter i visse områder. Heraf kan imidlertid kun 150 standardfartøjer, herunder 70 i ICES-afsnit VII, der særlig er af betydning for den sagsøgende sammenslutning, opnå tilladelse til samtidig at uøve fiskeriaktiviteter. Det er disse fartøjer, der er opført på en periodisk liste, der vedtages af Kommissionen på grundlag af et udkast udfærdiget af de spanske myndigheder.

4 Efter EØF-traktatens artikel 185 har indbringelse af klager for Domstolen ikke opsættende virkning. Domstolen kan dog, hvis den skønner, at forholdene kræver det, udsætte gennemførelsen af den anfægtede retsakt eller foreskrive andre nødvendige foreløbige forholdsregler.

5 Ifølge procesreglementets artikel 83, stk. 2, skal begæringen, for at foreløbige forholdsregler som den begærede skal kunne fastsættes, angive faktiske og retlige grunde, der gør, at den begærede foreløbige forholdsregel umiddelbart forekommer berettiget, samt de omstændigheder, der medfører uopsættelighed.

6 Efter Domstolens faste praksis skal den i procesreglementets artikel 83, stk. 2, omhandlede uopsættelighed af en begæring om foreløbige forholdsregler bedømmes i forhold til nødvendigheden af, at sådanne forholdsregler fastsættes for at undgå, at den part, som anmoder om dem, lider et alvorligt og uopretteligt tab.

7 Den sagsøgende sammenslutning har gjort fire faktiske og retlige grunde gældende, som efter sagsøgerens opfattelse gør en udsættelse af den anfægtede forordning berettiget. Det gøres for det første gældende, at muligheden for ikke at give det pågældende fartøj tilladelse til at fiske i en vis periode indebærer en ny sanktion for de ansvarlige personer. Denne sanktion, der krænker princippet om én jurisdiktion, idet både den territorialt kompetente medlemsstat og flagmedlemsstaten har kompetence til hver især at pålægge sanktioner for samme begivenhed, strider endvidere imod grundsætningen *non bis in idem*, hvorefter ingen kan straffes to gange for samme forhold. Hertil kommer, at den pågældende bestemmelse ikke giver den ramte virksomhed mulighed for at forsvare sig, hverken over for en myndighed i medlemsstaten eller en domstol. Forordningen er endvidere upræcis vedrørende betingelserne for den forhøjede sanktion i tilfælde af fornyet overtrædelse.

8 Den sagsøgende sammenslutning har henvist til, at et fartøjs udelukkelse fra fiskeri i fire måneder koster et beløb svarende til 100 000 ECU, et tab, der vanskeligt kan erstattes, såfremt Domstolen senere måtte annullere den anfægtede forordning. Endvidere vil fartøjets besætning lide et alvorligt indtægtstab, selv om de måtte oppebære arbejdsløshedsunderstøttelse. For en besætning på 18 mand vil tabet andrage 32 000 ECU, eller 58 000 ECU, såfremt der ikke oppebæres arbejdsløshedsunderstøttelse.

9 Efter den sagsøgende sammenslutnings opfattelse indebærer forordningen endvidere forskelsbehandling, idet bestemmelserne kun finder anvendelse på spanske fartøjer, der har opnået tilladelse til fiskeri i afsnittene ICES V b, VI, VII og VIII a, b, d, i medfør af artiklerne 158 og 160 i tiltrædelsesakten. Selv om den pågældende forordning angiver at finde generel anvendelse på samtlige fartøjer i Fællesskabet, er den udtryk for forskelsbehandling mellem spanske fartøjer og andre fartøjer hjemmehørende i Fællesskabet, som driver fiskeri i de nævnte ICES-afsnit.

10 Den sagsøgende sammenslutning har endvidere henvist til, at der foreligger økonomisk forskelsbehandling, da den omstændighed, at enkelte spanske fartøjer ligger stille, vil medføre mangel på frisk fisk på det spanske marked, hvilket vil blive afhjulpet ved udførsler fra ikke-spanske virksomheder i Fællesskabet.

11 Endelig har den sagsøgende sammenslutning henvist til, at der foreligger forskelsbehandling mellem spanske fartøjer alt efter om de driver fiskeri i de førnævnte ICES-afsnit eller i afsnittene VIII c og IX, der er spanske farvande, da forordningens bestemmelser ikke gælder for de sidstnævnte. Endelig foreligger der forskelsbehandling af spanske fartøjer i forhold til portugisiske fartøjer i portugisiske farvande og i spanske farvande.

12 Rådet har i sine bemærkninger for det første rejst indsigelse mod sagens antagelse til realitetsbehandling, da en pågældende forordning ikke kan betragtes som en beslutning, der er udfærdiget i form af en forordning, idet forordningen er almengyldig og af ren normativ karakter. Hertil kommer, at sammenslutningen ikke efter Domstolens praksis har den fornødne retlige interesse i at forsvare dens medlemmers interesser.

13 Rådet har henvist til, at den pågældende forordning ikke fratager spanske fartøjer retten til at udøve fiskeriaktiviteter. Den ordning, der efter tiltrædelsesakten gælder for fiskeri i overgangsperioden, giver på et givet tidspunkt kun ret til fiskeri til fartøjer, der er optaget på en periodisk fortegnelse. Den sanktion, forordningen hjemler, kommer kun til anvendelse, når to betingelser er opfyldt, nemlig at der foreligger en overtrædelse af forskrifterne vedrørende fiskeri, og at overtrædelsen på behørig måde er konstateret i overensstemmelse med de i den kompetente medlemsstat gældende bestemmelser.

14 Rådet har bestridt, at ikke-optagelsen på en periodisk fortegnelse medfører et uopretteligt tab. Udelukkelsen fra fiskeri i farvande henhørende under Fællesskabet indebærer ganske vist et indtægtstab, men denne situation følger af den blotte anvendelse af bestemmelserne i tiltrædelsesakten. Det er Rådets opfattelse, at den reder, der mener sig uretmæssigt behandlet, fortsat har adgang til ved domstolene at kræve erstatning for det tab, en ulovlig foranstaltning måtte have medført.

15 Rådet har afvist, at der skulle foreligge forskelsbehandling. Forordning nr. 3781/85 finder ikke alene anvendelse på spanske fiskere i de oprindelige medlemsstaters farvande, men også på fiskere fra de øvrige medlemsstater i spanske farvande. Dette fremgår af tiltrædelsesakten, der i artikel 164, stk. 2, bestemmer, at de specialiserede fiskeriaktiviter, der udøves af fartøjer, som sejler under en nuværende medlemsstats flag i de under spansk højhedsområde eller jurisdiktion henhørende farvande, udøves i henhold til de samme bestemmelser vedrørende

adgang og kontrol som dem, der er fastsat for de spanske fartøjer, der kan udøve deres fiskeriaktiviter i fiskerizoner henhørende under de nuværende medlemsstater. For så vidt angår de øvrige fiskeriaktiviteter, der udøves i henhold til tiltrædelsesaktens artikel 164, stk. 1, fremgår det af den anden betragtning til forordning nr. 3781/85, at ordningen for de pågældende fartøjer svarer til den, som gennemføres for de ikke-specialiserede fiskeriaktiviteter, der udøves af fartøjer, som sejler under spansk flag i de farvande, der henhører under de nuværende medlemsstaters højhedsområde eller jurisdiktion.

16 Parterne har fremsat mundtlige bemærkninger i retsmødet mandag den 14. april 1986.

17 Under retsmødet erklærede Rådets befuldmægtigede, at i overensstemmelse med procesreglementets artikel 91 agter institutionen at fremsætte begæring om, at Domstolen tager stilling til indsigelsen imod sagens antagelse til realitetsbehandling, inden sagen behandles i realiteten. I overensstemmelse med praksis er det ufornødent nærmere at undersøge spørgsmålet om hovedsagens antagelse til realitetsbehandling i nærværende kendelse.

18 Domstolens præsident finder, at sagsøgeren ikke har godtgjort, at sammenslutningens medlemmer vil lide et uopretteligt tab, såfremt begæringen om udsættelse ikke tages til følge. Den sanktion, den anfægtede forordning hjemler, kommer kun til anvendelse, såfremt der med et spansk fartøj foretages en overtrædelse af de gældende forskrifter om fiskeri. Det er således tilstrækkeligt, at rederen og skibsføreren overholder de gældende bestemmelser for at undgå den i forordningen hjemlede sanktion. Selv om der i årets begyndelse kan have foreligget nogen usikkerhed med hensyn til de gældende bestemmelser, har sagsøgeren anerkendt, at fartøjernes redere og skibsførere nu er bekendt med de gældende bestemmelser.

19 Hensynet til retssikkerheden synes endvidere tilstrækkelig tilgodeset i den kontrol- og sanktionsordning, bestemmelserne i tiltrædelsesakten og den anfægtede forordning gennemfører. Tager myndighederne i den territorialt kompetente medlemsstat et fartøj i at begå en overtrædelse, vil enhver sanktion fastsat af denne medlemsstats domstole være fastsat i overensstemmelse med den i denne medlemsstat gældende procesret, med retsplejegarantier, adgang til appel og mulighed for

sagens præjudicielle indbringelse for Domstolen. Hvad angår udelukkelsen fra den periodiske fortegnelse, synes der ligeledes at være mulighed for såvel på nationalt plan som på fællesskabsplan at anfægte den periodiske fortegnelse. Er udelukkelsessanktionen således retsstridig, er rederen ikke uden retsmidler.

20 Henset til det anførte er det ufornødent at tage stilling til den påståede forskelsbehandling af spanske fartøjer, hvilket vil ske i hovedsagen. Det tages blot til efterretning, at Rådet bestrider dette.

21 Da sagsøgeren ikke har godtgjort noget uopretteligt tab, kan begæringen ikke tages til følge.

Af disse grunde

bestemmer

PRÆSIDENTEN

før endelig afgørelse træffes

1) **Begæringen tages ikke til følge.**

2) **Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.**

Således bestemt i Luxembourg den 22. april 1986.

P. Heim
Justitssekretær

A. J. Mackenzie Stuart
Præsident